

неговитѣ слуги напуста ги търсиха. Тѣ намѣриха грознитѣ обуца на Касема, познати на всѣкиго. Обвиненъ въ кражба, Касемъ бѣ хвърленъ въ тъмница. За да се отърве, той трѣбваше да даде много пари, толкова повече че го знаеха за бо-
гатъ и скжперникъ.

Щомъ се върна вкжщи, той съ прѣзрѣние хвърли обувкитѣ си, които кадията му върна, въ рѣката Тигъръ, която минаваше подъ прозор-
цитѣ му. Но още сжщата вечеръ рибари извлѣ-
коха мрѣжитѣ си съ по-голѣмъ зоръ отъ други
пжтъ и намѣриха вжтрѣ обувкитѣ на Касема.
Толкова се разгнѣвиха, понеже гвоздеитѣ имъ
бѣха разкѣсали мрѣжитѣ, та уловиха обувкитѣ
и ги хвърлиха съ такава сила въ кжщата на Ка-
сема, щото изпочупиха всичкитѣ шишета съ ро-
зовата вода. Това направи голѣма поразия, и
всичката розова вода изтече.

На Касема щѣше да припадне. „Проклети
обувки, провикна се той, като си изскуба и тѣзи
малко косми, които му оставаха. — Вие нѣма да
ми правите повече беля“. И като взе една мо-
тика, той отиде да ги закопае на най-дълбокото
мѣсто въ градината си.

Но единъ отъ неговитѣ съсѣди го бѣше ви-
дѣлъ като копае, и макаръ да се показваше добъръ
прѣдъ него, завтече се веднага до управлението и
съобщи, че Касемъ е изкопалъ имане изъ гра-
дината си.

Чиновникътъ, чиято алчностъ лесно пламваше,
намѣри тази работа за износна, и нашиятъ скж-
перникъ напуста викаше, че не е изкопвалъ ни-
какво съкровище — управителятъ разядосанъ не
го пусна на свобода, додѣто не му взе доста го-
лѣма сума.

Касемъ взе обувкитѣ си съ отчаянъ погледъ и
отиде да ги хвърли въ единъ водопроводъ, който